

Neljänneksi jos unionin yleisen tuomioistuimen soveltama valvonta oli tasoltaan asianmukainen oikeudellinen testi (mikä kiistetään), se jätti joka tapauksessa toteamatta, että komission tiedonannossa COM(2014) 355 final esitetyt syyt täyttivät ilmeiseen arviointivirheeseen liittyvälle testille asetetut edellytykset. Komissio ei muun muassa soveltanut asianmukaisesti asiassa C-34/10, Oliver Brüstle v. Greenpeace e.V annettua tuomiota. Se jätti ottamatta huomioon ”kolmoisluokitusjärjestelmän”, joka ei tarjoa mitään eettisiä takeita, vaikutukset (vaan itse asiassa sillä tarjotaan kannusteita jäsenvaltioille, jotta nämä alentaisivat omia eettisiä takeitaan tutkimusmäärärahoja saadakseen). Edelleen komissio oli selvästi väärässä todetessaan, että raskaudenkeskeytyksen saaminen on ICPD Programme of Action in 1994:stä ja UN Millennium Development Goals’ista johtuva kansainvälinen velvollisuus. Vielä se erehtyi epäloogisessa toteamuksessaan, jonka mukaan abortteja edistävien ja niitä tekevien järjestöjen rahoittamisella kehitysmaissa olisi myönteisiä vaikutuksia äitien terveyteen, toisin kuin kyseisten maiden työntekijä- ja tarvikepulasta kärsivien terveydenhoitojärjestelmien rahoituksen lisäämisellä.

Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin teki virheen erehtyessään kansalaisaloitteen luonteesta, toisin sanoen kun se luonnehti sen siten, että sen tarkoituksena oli esittää kolme eikä vain yhtä erityistä lakiehdotusta ihmisalkion arvon suojaamiseksi. Näin unionin yleinen tuomioistuin ei arvioinut näitä kysymyksiä asianmukaisesti mainitussa asiassa.

⁽¹⁾ Kansalaisaloitteesta 16.2.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 211/2011 (EUVL 2011, L 65, s. 1).

⁽²⁾ Eurooppalaista kansalaisaloitetta ”One of us” koskeva komission tiedonanto.

Valitus, jonka Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) on tehnyt 26.6.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-119/17, Alba Aguilera v. EUH, 13.4.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (asiamiehet: S. Marquardt ja R. Spac, avustajinaan M. Troncoso Ferrer, abogado, F.-M. Hislaire, avocat ja S. Moya Izquierdo, abogada)

Muut osapuolet: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengi, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco García, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade ja Luca Zampetti

Vaatimukset

- Valitus on otettava tutkittavaksi, ja se on todettava perustelluksi
- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-119/17 13.4.2018 antama tuomio on kumottava
- EUH:n ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä
- muut osapuolet on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkittessaan henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 1 artiklaa. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan tässä säännöksessä asetetaan velvollisuus antaa yleisiä täytäntöönpanomääräyksiä henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti, mikä koskee henkilöstösääntöjen liitettä X kokonaisuudessaan ja erityisesti sen 10 artiklaa (valituksenalaisen tuomion 30 ja 31 kohta). Lainsäätäjä on kuitenkin todennut nimenomaisen veloitteen antaa yleisiä täytäntöönpanomääräyksiä ainoastaan liitteessä X olevassa 3 artiklassa. Sitä vastoin muissa säännöksissä kuten liitteessä X olevan 2 artiklan toisessa kohdassa, 5 artiklan 2 kohdassa, 8 artiklan ensimmäisessä kohdassa tai 10 ja 21 artiklassa sama lainsäätäjä on säätänyt ainoastaan nimittävän viranomaisen vahvistamista ”ehdoista” tai ”soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä”.

Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitsessaan liitteessä X olevaa 10 artiklaa sikäli kuin se katsoi, ettei tämä säännös ole selvä eikä täsmällinen, minkä vuoksi sitä saatetaan tulkita mielivaltaisesti, joten yleisten täytäntöönpanomääräysten antaminen on tarpeellista (valituksenalaisen tuomion 28 ja 29 kohta). Valittaja väittää, että liitteessä X olevassa 10 artiklassa luodaan riittävän yksityiskohtainen oikeudellinen kehys, jossa asetetaan täsmälliset rajat nimittävän viranomaisen harkintavallalle.

Valitus, jonka Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd on tehnyt 2.7.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel v. komissio, 23.4.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-436/18 P)

(2018/C 341/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (edustajat: E. Vermulst ja J. Cornelis, advocaten)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta:

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd v. Euroopan komissio, 23.4.2018 antaman tuomion
- kumoamaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta 26.8.2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/1429⁽¹⁾ valittajaa koskevilta osin, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan valittajalle tästä valituksesta ja oikeudenkäynnistä unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-675/15 aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Vaihtoehtoisesti

- palauttamaan asian unionin yleiselle tuomioistuimelle, ja
- päättämään, että oikeudenkäyntikuluista unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valitusasteessa määrätään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen.

Ensinnäkin valituksenalaisessa tuomiossa tulkittiin lainvastaisesti polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1225/2009⁽²⁾ 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan toisen alakohdan toista virkettä sisällyttämällä mainittuun säännökseen edellytys, josta ei säädetä tuon säännöksen sanamuodossa soveltuvaa maata valittaessa.

Toiseksi valituksenalaisessa tuomiossa rikottiin neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa, kun siinä katsottiin, että normaaliarvon oikaisut eivät ole pääsääntöisesti mahdollisia mainittua säännöstä sovellettaessa.

⁽¹⁾ EUVL 2015, L 224, s. 10.

⁽²⁾ EUVL 2009, L 343, s. 51.